

Витрати суб'єктів підприємства або економічні витрати необхідно аналізувати з позиції чітких методологічних орієнтирів, які б підказували дослідникам найкоротший шлях до істини, а в прагматичному плані сприяли їх оптимізації.

ВЛАСОВА В.П., ст. викладач, м. Київ, КДАВТ

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ КОНЦЕСІЙНИХ ПЛАТЕЖІВ У МОРСЬКИХ ПОРТАХ

Найбільш поширеною формою державно-приватного партнерства (ДПП) в портовій галузі визнано концесію. В міжнародній практиці не вироблено єдиного підходу до розрахунку розміру концесійних платежів, тому ми можемо спиратись лише на кращі приклади реалізації концесії в морських портах. Взірцем концесійних відносин можна вважати порт Антверпен (Бельгія). У структурі доходів порту Антверпен доходи від оренди та концесії мають найбільшу питому вагу і становлять 47%. Строк дії концесійної угоди визначається на основі таких критеріїв, як плановані інвестиції в нерухомість, якість проекту, план-схема, ефективність використання портового простору, прогнозоване генерування трафіка, мінімальний тоннаж. Строк дії концесії впливає на визначення розміру концесійних платежів. Розмір концесійних платежів залежить від місце розташування об'єкта концесії, стан земельної ділянки, під'їзних шляхів, характер планованої діяльності.

Аналіз підходів до визначення розміру концесійних платежів дозволив згрупувати їх в три основні групи (рис.1).

Рис.1 – Основні підходи до визначення розміру концесійних платежів у морських портах

Джерело: Складено автором

Державно-орієнтований підхід полягає в максимальному збереженні економічних інтересів держави як власника об'єктів концесії. Виходячи з цього, концепція обчислення платежів від вартості основних засобів створює однозначну і

зрозумілу економічну прив'язку, яка мінімізує концесійні ризики держави і гарантує збереження його інтересів. В основу соціально-економічний підходу закладено досягнення соціально-економічного ефект концесії, який полягає в тому, що споживачі отримують більш якісне обслуговування при мінімальних витратах з боку держави.

Дослідження питання концесійних платежів, показало, що у світової портової практиці використовується широкий спектр механізмів, що варіюється від одноразової виплати за допомогою щорічної ренти і роялті, пов'язаної з пропускнуою спроможністю, до угод про розподіл доходів.

Список літератури: 1. DeLangen, P. W. Governance in Seaport Clusters [Text] / P. W. DeLangen // Maritime Economics and Logistics— 2004. — Vol. 6, № 2. — P. 141—156; 2. Notteboom T.E. Terminal Concessions in Seaports revisited/T. E. Notteboom, A.A. Pallis, S. Farrell // Maritime Policy and Management.—2012.—Vol. 39, № 1.—P. 1– 5

ГАРМАШ С.В., старший викладач, НТУ «ХП»
ДРОЗД А.В., магістр, ХНЕУ ім. С. Кузнеця

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГНУЧКОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Останні роки історії України характеризуються коливаннями рівня виробництва з тенденцією його спаду. Все частіше і все стурбовано звучать питання: за рахунок чого приблизити початок довгоочікуваного підйому виробництва, за рахунок чого забезпечити його стабільність, з чим Україна може, а точніше – повинна, забезпечувати внутрішній ринок і як стати повноправним партнером на світовому ринку?!

Виникає насущна потреба у науково-методологічній розробці загальних положень формування гнучкої ієрархічної системи управління з чітким визначенням функціональних повноважень, структур реалізації цих обов'язків, систем взаємопов'язаних показників (індикаторів), контрольних повноважень і відповідальності, оптимального співвідношення економічного розвитку і соціальної захищеності соціуму.

Для реалізації зазначеної мети слід вирішити наступні задачі:

- проаналізувати позитивні та негативні сторони впливу процесу корпоративної глобалізації, який став домінуючим на сучасному етапі розвитку капіталізму, на національні економіки;
- розробити методичні основи гнучкої системи управління, яка забезпечувала би оптимальний рівень децентралізації економічного впливу на суб'єкти виробництва;
- розробити методичні оцінки рівня розвитку економік країн, як часового критерію готовності до вступу у ЄС;
- виявити і проаналізувати сучасні тенденції і фактори входження різних країн до ЄС;
- розробити комплексну систему управління суб'єктами виробничо-господарської діяльності різних форм власності;
- розробити універсальну систему показників економічної оцінки ефективності програм становлення і розвитку виробничих структур, захисту соціуму.